

for Indenrigsministeren til at lade Loven optrykke i den ny Skikkelse. Derimod ere de to andre Paragraffer Realitetsbestemmelser. Den første Paragraf indeholder Ændringer til Lovens § 2 c, den anden Paragraf indeholder Ændringer til Lovens § 4. Jeg skal begynde med at gennemgaa de Ændringer til den nugældende Lov, som indeholdes i § 1. Før at gøre dette er jeg nødt til at erindre om, hvad der staar i Alderdomsunderstøttelsesloven af 9de April 1891, § 2. § 2 indeholder de saakaldte almindelige Værdighedsbetingelser for Adgang til Alderdomsunderstøttelse, nemlig at „den paagældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, samt at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold“ o. s. v. Ved disse Værdighedsbetingelser røre Forslagsstillerne ikke. Men saa komme vi til det Punkt, nemlig til Punkt c, med Hensyn til hvilket vi have stillet Ændringer. Her hedder det i den nugældende Lov, at Ansøgeren „i de sidste 10 Aar før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængerier eller Betleri.“ Jeg holder mig foreløbig hertil. Paa dette Punkt gøre Forslagsstillerne følgende Ændring. Medens vi fastholde Bestemmelsen om, at Andrageren, i de sidste 10 Aar før han fremsætter Begæring om Alderdomsunderstøttelsen, skal have haft fast Ophold her i Landet, modificere vi Reglen om, at vedkommende i de sidste 10 Aar ikke har modtaget Fattighjælp, til; „at han i de sidste 5 Aar ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængerier eller Betleri.“ Jeg skal nu først gøre en Bemærkning med Hensyn til, hvorfor at vi ikke have foreslaaet nogen Ændring i Bestemmelsen om, at vedkommende i 10 Aar skal have haft fast Ophold her i Riget. Det er mig nemlig bekendt, at flere ærede Medlemmer af dette Ting have udtalt Betænkelighed ved den nugældende Bestemmelse. De have paaavist over for Udvalgets Medlemmer, ogsaa over for mig, den Haardhed, som kan fremkomme ved den nugældende Lov, idet Personer, som ikke have haft fast Ophold her i Landet i 10 Aar meget vel kunne være komne i den Situation paa Grund af de naturlige Følger af deres Livsstilling. Spørgsmaalet er blevet bragt frem i Udvalget, men Tanken om at forandre

Loven paa dette Punkt har ikke mødt Tilslutning. Det er jo sikkert ogsaa saaledes, at dette at gaa til en lignende Bestemmelse som den, der er foreslaaet med Hensyn til Fattighjælp, altsaa at forandre de 10 Aar til 5 Aar, neppe vil være rigtigt. Det er jo nu en Gang saaledes — man synes om det, eller man synes ikke om det — at man i de senere Aar saavel ved Fattiglovens Regler som ved denne Lovs Regler, som ved Loven om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse er kommen ind paa en mere nationalistisk Opfattelse af den enkelte Borgers Stilling til det offentlige, end Danmark har kendt i tidligere Aar. Vi have vistnok været nødte til at gøre det af Hensyn til Gensidighedsforholdet til vore Nabolande, og det vil dog sikkert være forkert at foretage en principiel Forandring paa dette Punkt. Men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at der i det mindste er en Samfundsklasse, med Hensyn til hvilken den nuværende Lovs Regler medfører Ubilligheder, nemlig de søfarende. En Sømand kan ifølge sin hele Stilling være en god, dansk Statsborger og alligevel ikke opfylde Lovens Regler om at have haft 10 Aars fast Ophold her i Landet. Men lige saa sikkert dette er, lige saa vanskeligt vilde det være at komme til en Formulering, som kan raade Bod derpaa. Jeg har i det mindste ikke kunnet tænke mig andet, end at det ogsaa paa det Punkt kunde blive overladt til vedkommende Kommunalbestyrelses Skøn at foretage Modifikation i Reglen om de 10 Aar. Men der er i Forvejen saa overmaade meget, der er overladt til Kommunalbestyrelsernes Skøn, at det turde være tvivlsomt og betænkeligt at gaa videre i saa Henseende. Jeg nævner imidlertid dette Punkt for det Tilfælde, at der skulde vise sig Tilslutning for en saadan Tanke, og navnlig for saa vidt den højtærede Minister kunde ønske eller vilde tiltræde en saadan Bestemmelse, idet denne sikkert ikke vil møde nogen Modstand fra Udvalgets Side. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at blandt de Udtalelser fra kommunale Raad, der findes aftrykte som Bilag til Udvalgets Betænkning, er navnlig en Udtalelse fra Marstal Kommunalbestyrelse, hvor Spørgsmaalet om Søfolks Stilling er særlig praktisk, og hvori Opmærksomheden henledes paa dette Forhold.

Jeg vender mig derefter til, hvad Udvalget har foreslaaet, nemlig at forandre den nugældende Lovs Bestemmelse om 10 Aar til 5. Det er et Punkt, som vakte